

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119206473
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6119206473.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanému: S. Š., K.. X.X.XXXX, O. B. S., A. X, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, o zaplatenie 1.599,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 20. októbra 2020 č. k. 34Csp/201/2019 - 233 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.599,60 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.929,60 eur odo dňa 15.6.2017 do 20.7.2017, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.909,60 eur odo dňa 21.7.2017 do 16.8.2017, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.889,60 eur odo dňa 17.8.2017 do 12.9.2017, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.869,60 eur odo dňa 13.9.2017 do 16.10.2017, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.849,60 eur odo dňa 17.10.2017 do 14.11.2017, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.829,60 eur odo dňa 15.11.2017 do 13.12.2017, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.809,60 eur odo dňa 14.12.2017 do 16.1.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.789,60 eur odo dňa 17.1.2018 do 12.3.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.749,60 eur odo dňa 13.3.2018 do 17.4.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.729,60 eur od 18.4.2018 do 15.5.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.709,60 eur odo dňa 16.5.2018 do 13.6.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.689,60 eur odo dňa 14.6.2018 do 17.7.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.669,60 eur odo dňa 18.7.2018 do 21.8.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.659,60 eur odo dňa 22.8.2018 do 16.10.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.639,60 eur odo dňa 17.10.2018 do 16.11.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.619,60 eur odo dňa 17.11.2018 do 18.12.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.599,60 eur odo dňa 19.12.2018 do zaplatenia, a zároveň rozhodol tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie 1.599,60 eur s príslušenstvom titulom dlhu z úverovej zmluvy, ktorú žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., ktorá pohľadávka bola postúpená na žalobcu.

3. Vykonaným dokazovaním vzal súd prvej inštancie za preukázané, že dňa 30.6.2014 uzavreli veriteľ Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaný úverovú zmluvu, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa všeobecných ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zistil, že v spotrebiteľskej úverovej zmluve bolo dojednané plnenie v splátkach a zo strany veriteľa - právneho predchodcu žalobcu, došlo k využitiu práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako i že výzvou zo dňa 3.5.2016 veriteľ vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru do 15 dní od odoslania výzvy, ktorá podľa podacieho hárku pripojeného k žalobe bola podaná na pošte dňa 5.5.2016. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.6.2017 vzal súd za preukázané, že táto bola uzavretá medzi veriteľom Home Credit Slovakia, a.s. ako postupcom a EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom, pričom podľa prílohy k zmluve predmetom postúpenia bol zosplatený úver k dátumu 3.5.2016.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 1 a 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 39, § 53 ods. 9, § 524, § 525 a § 565 Občianskeho zákonníka, súd skúmal splnenie podmienok pre účinné zosplatenie úveru. Konštatoval, že: a) veriteľ je oprávnený úver zosplatiť až po predchádzajúcom upozorení spotrebiteľa v lehote 15 dní pred vykonaním tohto práva a súčasne musí byť dodržaná zo strany veriteľa aj zákonná trojmesačná lehota od omeškania so zaplatením splátky, že b) upozornenie musí byť písomné, adresované dlžníkovi, musí sa dostať do sféry dispozície spotrebiteľa a musí obsahovať výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa na zosplatenie celého úveru, a že c) právny predchodca žalobcu bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru až po doručení písomnej výzvy dlžníkovi a uzavrel, že žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaný bol upozornený na možnosť zosplatenia úveru, lebo zo strany žalobcu nebola súdu predložená písomná výzva, v ktorej by bol žalovaný upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu nesplácania úveru, a preto nebola splnená podmienka upozornenia spotrebiteľa veriteľom v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva zosplatiť celý dlh. Dôvodil, že žalobcom predložená výzva na splatenie celého úveru - zosplatenie zo dňa 3.5.2016, je výzvou na zaplatenie už zosplateného dlhu, pričom tomuto zosplateniu malo bezpodmienečne predchádzať upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, t.j. na možnosť zosplatiť úver, avšak žalobca splnenie tejto podmienky nepreukázal. Dodal, že túto skutočnosť žalovaný spotrebiteľ dôvodne rozporoval s tvrdením, že nebol upozornený na možnosť zosplatenia úveru, veriteľ využil právo straty výhody splátok v rozpore so zákonom, a na toto jeho zosplatenie nemožno prihliadať. Z uvedeného súd vyvodil, že pokiaľ veriteľ Home Credit Slovakia, a.s. zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.6.2017 postúpil pohľadávku zosplatenú v rozpore so zákonom, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho žalobu žalobcu pre nedostatok vecnej aktívnej legitímácie zamietol.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a vychádzajúc z výsledku konania vyslovil, že neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania a keďže úspešnému žalovanému preukázateľne žiadne trovy nevznikli, tomuto ich náhradu nepriznal.

6. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Navrhol rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania, alternatívne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca v odvolaní spochybnil správnosť záveru prvoinštančného súdu, že žalobca nie je vo veci aktívne legitimovaný. Vyjadril nesúhlas aj so záverom súdu, že nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Namietol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve právneho predchodcu v omeškaní. Zdôraznil, že právny predchodca žalobcu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru upozornil žalovaného v lehote 15 dní na využitie tohto práva a k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru žalobcu, ak by aj žalovaný bol na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka upozornený len v podaní zo dňa 3.5.2016, ktorým postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, je takéto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak je spotrebiteľ v tomto podaní upozornený na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní do doby, do ktorej má pohľadávku zaplatiť. Tvrdil pritom, že postup pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti pre nesplnenie splátkového kalendára spotrebiteľom podľa § 53 ods. 9

Občianskeho zákonníka nepredpokladá samostatné predchádzajúce písomné upozornenie dodávateľa na uplatnenie tohto práva a dodávateľ môže spotrebiteľa upozorniť na uplatnenie tohto práva aj priamo v podaní, ktorým si toto právo uplatňuje. Podľa názoru žalobcu veriteľ využil svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a podaním zo dňa 3.5.2016 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje a zároveň týmto podaním vyzval žalovaného v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, k zosplatneniu úveru došlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a postupca teda vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v súlade so zákonom.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a žalovanému priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Uviedol, že so závermi v rozsudku prvoinštančného súdu sa stotožňuje, tieto považuje za zákonné a správne. Podľa názoru žalovaného súd správne uzavrel, že žalobca v spore nepreukázal aktívnu vecnú legitimitáciu.

8. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaného k odvolaniu oznámil, že trvá na podanom odvolaní.

9. Žalovaný v písomnej duplike rovnako zotrval na všetkých svojich písomných aj ústnych vyjadreniach a argumentácii v priebehu sporu, vrátane odvolacieho konania.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

11. Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Ani skutočnosti uvedené žalobcom v odvolaní neumožňujú prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku. Vo svojom odvolaní žalobca v podstate argumentuje skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré boli predmetom dokazovania a s ktorými sa súd prvej inštancie aj správne a vyčerpávajúco pri rozhodovaní vo veci vysporiadal. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Pretože správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), odvolací súd len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

15. Žalobca vo svojom odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP, t.j. že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Odvolací súd po preskúmaní súdneho spisu a napadnutého rozsudku konštatuje, že žalobcom uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybníť správnosť zistených skutočností, hodnotenia dôkazov a právneho posúdenia veci a neumožňujú záver, že by v konaní neboli splnené procesné podmienky, resp. že by prvoinštančný súd nesprávnym postupom znemožnil žalobcovi (alebo žalovanému), aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu potom vyvodil aj správny právny záver a vecne správne rozhodol, ak žalobu zamietol vychádzajúc z úsudku, že žalobca nepreukázal aktívnu legitimitáciu v spore, lebo na svoje tvrdenie, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom žalovaného a žalobcom, neunesol dôkazné bremeno, ktorým sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v spore neboli preukázané jej tvrdenia a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v

jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je totiž umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci nebola preukázaná buď pre nečinnosť strany sporu, a to v dôsledku nesplnenia povinnosti uloženej strane sporu ustanovením § 132 ods. 1 a 2 CSP alebo vôbec (objektívne vzaté) nemohla byť preukázaná, teda ak výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti a ani o tom, žeby táto skutočnosť bola nepravdivá.

17. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré strana v spore musí tvrdiť a preukázať, ako aj rozloženie dôkazného bremena, t.j. kto je nositeľom dôkazného bremena ohľadne jednotlivých právne významných skutočností, je pritom určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer sporových strán.

18. V zásade platí, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje tú stranu sporu, ktorá tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje z nich pre seba priaznivé právne dôsledky.

19. V posudzovanej veci je z obsahu súdneho spisu a preskúmaného rozsudku zrejmé, že spotrebiteľská úverová zmluva bola dňa 30.6.2014 uzatvorená medzi žalovaným a nebankovým subjektom Home Credit Slovakia, a.s. - veriteľom podľa § 20 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý postúpil žalobcovi svoju pohľadávku voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.6.2017. Správne preto súd postupoval, ak sa zaoberal otázkou vecnej aktívnej legitímácie žalobcu, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom žalovaného a žalobcom, náležite pritom odkazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.11.2011 sp. zn. III. ÚS 517/2011-9 vychádzajúc z premisy, že vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana sporu (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaný) a sporová strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitímovaný). Správne pritom súd aplikoval na danú vec okrem § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka aj ustanovenie § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a správne vychádzajúc zo zistenia, že termín konečnej splatnosti úveru podľa úverovej zmluvy bol stanovený na deň 15.7.2021 (84 splátok splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, prvá splátka splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru - úver poskytnutý 11.7.2014, splátka splatná od 15.8.2014) usúdil, že k postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo pred uplynutím tohto termínu splatnosti. Vychádzajúc zo zistenia, že zo strany predchodcu žalobcu došlo k zosplatneniu dlžného zostatku úveru na základe hlavy 7. Ukončenie zmluvy § 3 Úverových podmienok, súd prvej inštancie správne konštatoval, že k zosplatneniu celého dlžného zostatku môže dôjsť len v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého veriteľ je povinný upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Správne pritom vyšiel z úsudku, že veriteľ je oprávnený úver zosplatiť až po predchádzajúcom upozornení spotrebiteľa v lehote 15 dní pred vykonaním tohto práva, pričom: a) musí byť dodržaná zo strany veriteľa aj zákonná trojmesačná lehota od omeškania so zaplatením splátky, b) upozornenie musí byť písomné, adresované dlžníkovi a musí sa dostať do sféry dispozície spotrebiteľa, c) upozornenie musí obsahovať výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa na zosplatenie celého úveru, a že právny predchodca žalobcu bol v prípade porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru až po doručení písomnej výzvy dlžníkovi. Zo zistenia, že zo strany žalobcu nebola súdu predložená písomná výzva, v ktorej by bol žalovaný upozornený z dôvodu riadneho nesplácania úveru, na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (správnosť ktorého v odvolaní nebola žalobcom spochybnená), preto súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že žalovaný bol jeho právnym predchodcom písomne vyzvaný na zaplatenie dlžnej časti úveru, a zosplatenie celého dlhu je tak pre nedodržanie podmienky v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je neplatné. Z uvedeného potom súd prvej inštancie vyvodil správny záver, že žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca doručil žalovanému výzvu s upozornením, že bol v omeškaní s úhradami dohodnutých splátok a v konaní neunesol dôkazné bremeno, že žalovaný bol písomne vyzvaný na splnenie svojho záväzku z predmetnej zmluvy o úvere pred postúpením pohľadávky, preto nesplnil zákonom stanovené predpoklady pre postúpenie pohľadávky v zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z.z., a že žalobca preto nie je v konaní aktívne vecne legitímovaný.

20. Nemožno teda prisvedčiť žalobcovi v jeho názore, že jeho právny predchodca si povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka splnil vo výzve k splateniu celého úveru zo dňa 3.5.2016, kedy

vyzval žalovaného na splatenie celého úveru, pričom následne v odvolaní tvrdil, že k zosplateniu úveru došlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie (na rozdiel od údajov o zosplatení v zmluve o postúpení pohľadávok, dňom 3.5.2016, poznámka odvolacieho súdu). Odvolací súd je v zhode so súdom prvej inštancie, že výzvu k splateniu celého dlhu nie je možné stotožňovať s upozornením veriteľa na možnosť zosplatiť úver v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Z citovaného ustanovenia plynie, že podmienky, za ktorých môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, sú: a) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v súdnom rozhodnutí, b) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti a c) veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, k vyššie uvedeným podmienkam pristupujú ešte ďalšie dve podmienky v zmysle citovaného § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a to: a) veriteľ má právo na tzv. stratu výhody splátok (možnosť požadovať zaplatenie celého dlhu naraz pred jeho konečnou splatnosťou) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a b) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podmienkou účinného zosplatenia úveru teda je splnenie povinnosti veriteľa pred zosplatením pohľadávky upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie (výkon) tohto práva.

25. Upozornenie veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienkou pre účinný výkon tohto práva. Ak táto podmienka nie je splnená, je zosplatenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dlhu naraz.

26. V prejednávanej veci vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu žalovaného neupozornil pred zosplatením úveru, že je v omeškaní s plnením, nevyzval ho na doplatenie dlžnej sumy a neupozornil ho na možnosť zosplatenia dlhu v prípade omeškania so splátkou, trvajúceho viac ako tri mesiace.

27. Z dôkazu predloženého žalobcom - Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 3.5.2016 (č. I. 29 súdneho spisu) vyplýva, že touto výzvou žalobca vyzval žalovaného na splatenie celého úveru čerpaného na základe zmluvy do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Z uvedeného je nutné vyvodiť, že jednoznačne ide už o využitie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. práva žiadať zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok, a nakoľko využitiu tohto práva nepredchádzalo upozornenie spotrebiteľa na možnosť uplatniť toto právo v lehote nie kratšej ako 15 dní, je záver súdu prvej inštancie o využití práva tzv. straty výhody splátok veriteľom v rozpore so zákonom a v nadväznosti na to záver o neúčinnom zosplatení úveru, správny.

28. Vzhľadom na skutočnosť, že k zosplateniu úveru došlo v rozpore so zákonom, bola tak postúpená na žalobcu pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a tým neboli splnené podmienky platného postúpenia práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 17 zák. č. 129/2010 Z.z.. Podmienkou platného postúpenia v zmysle § 17 zák. č. 129/2010 Z.z. totiž je, že prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (ods. 1 písm. b/). Záver súdu prvej inštancie že žalobca nepreukázal aktívnu legitímáciu v spore je tak správny.

29. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, tak, že procesne úspešnému žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).